

Barcelona-stolene blev designet til det spanske kongepar i forbindelse med verdensudstillingen i 1929, og de er i dag et af verdens mest kendte møbel-ikoner - og dermed også et af de mest kopierede. Glasbordet er designet til serien.

Af Lene Toksvig toksvig@herringfolkeblad.dk

Foto: Tom Laursen tom@herringfolkeblad.dk

Boligkvarteret Nygårdsparken i Gjellerup skød frem i løbet af 70'erne, men en af byggegrundene stod uberørt frem til 1984, hvor der endelige blev opført en villa. Tidsforskellen i byggeperioden skinner tydeligt igennem, straks man drejer ind på den lille stikvej. Her møder øjnene det gule murstenshus, der med sit udseende afspejler, at i 80'erne begyndte arkitekterne at udfordre måden, et hjem kunne tage sig ud. I den arkitekttegnede villa med det savtakkede tag bor familien Brandt bestående af Dorte og Carsten samt børnene Isabella og Frederik. Her har de indrettet sig i et skønt hjem med plads til at udfolde interessen for møbel-design - men også med plads til at være sig selv. Uanset om man er gæst, eller man bor her. - Vores hus fungerer simpelthen så godt. Og man må gerne gå ind med sko på - man skal kunne være her, siger Dorte Brandt.

- Huset skal kunne holde til at blive brugt, fortsætter Carsten Brandt.

Det er 10 år siden, at familien købte huset, men det var faktisk lige før, det glippede for næsen af dem. Dorte og Carsten Brandt vendte hjem til det midtjyske efter et par år i New York, hvor Carsten Brandt arbejdede for Generalkonsulatet for at hjælpe danske møbelfirmaer ind på det amerikanske marked.

Parret kom hjem på et tidspunkt, hvor ikke meget var til salg på det danske boligmarked, men der var lige den her villa i Nygårdsparken, som Carsten Brandt kendte fra sin barndom.

Her ville familien gerne bo.

- Det var et spændende hus i et plan med god plads - og vi havde brug for mere plads, fortæller Dorte Brandt, der på det tidspunkt var gravid med parrets andet barn. Det store problem lå i, at der var tre andre købere, der meldte sig på banen, så huset endte i en budrunde, hvor det til sidst var familien Brandt, der kunne sætte underkrift på skødet.

Familiens yndlingsrum

Nu har de så boet i huset i 10 år. Her har de 223 kvadratmeter at udfolde sig på. Husets hjerte er køkken-alrummet, mens børnene har deres egen afdeling, ligesom forældrene har deres.

Forældrenes afdeling består blandt andet af et stort rum, der tager sig ud som et fælleskontor.

- Men det er også en spisestue, når vi har mange gæster. Så kan vi vende bordene, og her har vi faktisk siddet 23, fortæller Dorte Brandt.

Da familien overtog huset, var kontoret indrettet som en af to stuer, men det valgte familien Brandt hurtigt at ændre.

Rummet, som er en tilbygning, der blev føjet til huset i 1998, har højt til loftet samt store vinduspartier, hvilket Carsten Brandt sætter stor pris på.

- Jeg arbejder meget hjemme, og så er det vigtigt, det er et godt rum, og her er dejligt lyst, siger han.

- Det er vores yndlingsrum. Børnene kan også sidde her, når de skal lave lektur - det er et fantastisk arbejdsrum, fortsætter Dorte Brandt.

»Kopi« og original

I kontoret står i øvrigt to loungestole og pryder rummet. Det er stolene PK22, der er designet af Poul Kjærholm.

- Det var nogle stole, jeg købte som 18-årig. Jeg gav 13.000 kroner, fortæller Dorte Brandt. De er siden steget betragteligt i værdi, men hun har ingen planer om at udnytte den prisudvikling.

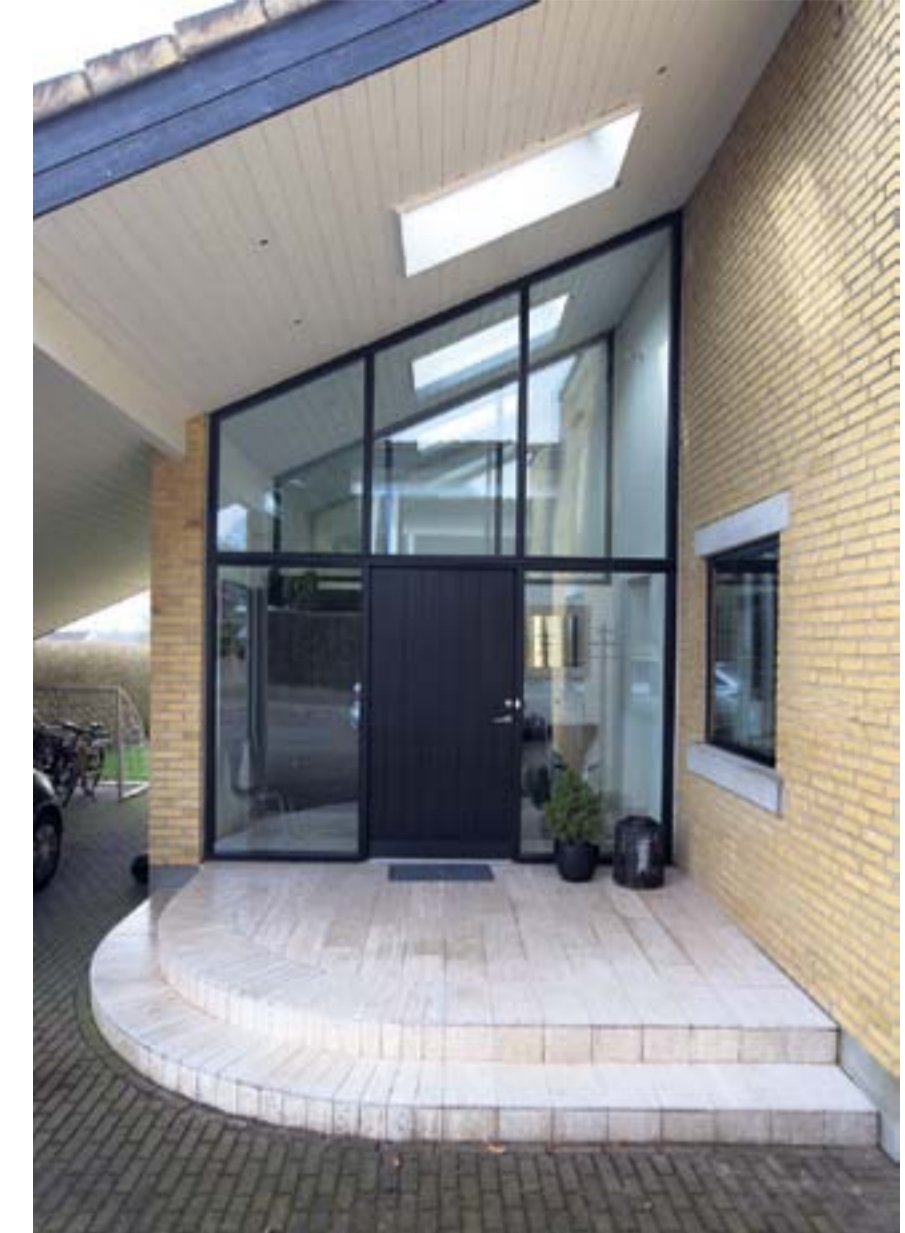
- Det er jo mine første stole, lyder det med lidt nostalgi i stemmen.

Den boldglade Peppe kan - næsten - rende frit ud og ind, for familien Brandt lægger vægt på, at i hjemmet er der plads til alle - også hunden, selvom det ind imellem giver lidt beskidte poter på gulvene. Haven er lige nu meget åben, da familien Brandt sidste år fik fjernet store træer og en vold, der skærmede af mod en sti, der løber langs grunden. Nu er der plantet hæk.

Arkitekturen på familien Brandts hjem adskiller sig med sit savtakkede tag meget fra nabohusene. Længst mod højre ses tilbygningen, der kom til i 1998. Den er belagt med zink, men da zink alerede indgik udvalgte steder i det originale byggeri, falder tilbygningen godt i med huset, så man stort set ikke bemærker, det er ekstra kvadratmeter, der er ført til senere hen.

Indgangspartiet er et virkeligt flot syn, når man står og besigtiger huset på lidt afstand. Detaljer som fliserne, der løber fra fortrappen og ind i entreen er værd at bemærke, ligesom de store glaspartier, der er øverst oppe - helt ind til husets badeværelse. Garagen til venstre blev opført i slut 90'erne. Husets nordvendte garage var en del af huset, da det blev opført i 1984.

Pantella-lampen stammer fra Carsten Brandts barndomshjem, og selvom alderen efterhånden har sat sine spor, får den lov at blive qua det historiske i designikonet. Sidebordet er en udstillingsmodel, Gubi producerede i forbindelse med en stor messe i New York, hvorefter Carsten Brandt købte den samt dens »tvilling«, så nu står de to eneste sorte eksemplarer i familiens hjem.

Arbejdsrummet her er familien Brandts yndlingsrum. Her kan hele familien - store som små - sidde og arbejde, og når der kommer mange gæster, kan bordene vendes, og så er rummet pludselig en stor spisestue. Rummet er dejligt lyst takket være både ovenlysvinduer og de store glaspartier ud mod haven. Det store røde maleri på væggen er et værk af Carsten Brandts søster, der desværre gik bort for to år siden. - Maleriene har naturligvis fået en helt anden betydning nu, fortæller Carsten Brandt om de flotte, farverige værker, der hænger forskellige steder i huset. Det skinner tydeligt igennem, at hun hentede inspiration i Kurt Trampedach.

Dorte Brandt og Peppe har taget plads i stuen. Den skønne lænestol er i øvrigt Dorte Brandts yndlingsstol. Over sofaen hænger et par Tintin-litografier af Ole Ahlberg.

Det er langt fra de eneste designermøbler, der er at finde i hjemmet. Carsten Brandt har i flere år arbejdet som agent i møbelbranchen, og den store interesse for det gode møbeldesign er altså ført med ind i parrets hjem. I stuen står eksempelvis to Barcelona-stole.

- Dorte har kopien, jeg har originalen, griner Carsten Brandt og vender blikket mod Dorte Brandts PK22.

- Vi kunne sælge et af parrene, men ingen af os vil give os - vi synes jo hver især, vores stole er pæneste, siger Dorte Brandt.

Barcelona-stolen er i dag en af de mest kendte design-ikoner fra det 20. århundrede. Det var tyskeren Ludwig Mies v. d. Rohe, som designede stolen til den tyske pavillon ved verdensudstillingen i Barcelona 1929, og de var reserveret til det spanske kongepar, der skulle komme forbi til en reception.

- Det er et ikon - et af de stærkeste i mine øjne, men det er også en af de mest kopierede stole, fortæller Carsten Brandt om stolene, der har været i familiens eje i 10 år. - Man sidder bare ikke så godt i dem, konstaterer han, mens han lader hånden glide hen over det fine håndværk, der er kendetegnende for stolene, som er samlet ved håndkraft.

Til serien hører også et sofaborde og en skammel, der ligeledes er at finde i stuen. Sofaborde vækker ikke lige stor begejstring hos alle i familien.

- Jeg hader det. Du kan se enhver lille ting på det. Jeg vil hellere have et i marmor, griner Dorte Brandt.

Det går husbonden nok ikke med til lige foreløbig, men det er også en del af familien Brandts hjem - man behøver ikke nødvendigvis have de samme designfavoritter.

Lys fra barndomshjemmet

I stuen står endnu et ikon og lyser op. Det er Verner Pantons standerlampe Pantella. Den har Carsten Brandt fået med fra sit barndomshjem, og det kan da også ses, at den har lyst op i efterhånden en del år.

- Men den får ikke lov til at forsvinde - den giver jo også et godt lys, siger Carsten Brandt og fortsætter:

- Jeg kan gode lide, at der er historie i tingene.

Det er der også i det lille sortbejdsede sidebord, som står placeret ved siden af standerlampen. Den designede Gubi til en udstilling i New York, mens familien Brandt boede i USA. Sidebordet har en tvilling, der tager sig ud som et sidebord til Dorte Brandts PK22.

- Jeg købte dem efter udstillingen, så de er nok de eneste, der findes i sort eksemplar, fortæller Carsten Brandt. Siden parret flyttede ind, er der sket lidt forskelligt i hjemmet. Ifølge Carsten Brandt virker det som om, der hele tiden er gang i et eller andet projekt, og lige nu er huset da også ved at få skiftet vinduerne.

Villaen i Nygårdsparken var ellers lige til at flytte ind i, men parret har løbende sat sit eget præg på det. »Der er blevet ryddet op i materialerne«, som Carsten Brandt udtrykker det. Det har blandt andet betydet nye gulve.

- Uanset, hvor du stod, så kunne du kigge på tre-fire

forskellige gulve. Der var otte forskellige slags gulve i huset, så dem har vi skiftet for at få et ens udtryk - et mere roligt og homogent udtryk, fortæller Carsten Brandt. Køkkenet er også skiftet ud, siden familien flyttede ind. Det tog fart, da det hidtidige køkken begyndte at volde problemer - og så greb det pludselig om sig.

- Det begyndte med, at opvaskemaskinen gik i stykker, og så røg kogepladen, griner Carsten Brandt.

- Vi pillede køkkenet ned, og så kom det nye køkken, men så kunne vi se, vi skulle først have lagt nye gulve, inden det kunne komme op, fortsætter Dorte Brandt.

Hun arbejder som indretningsarkitekt for Multiform i Herning, så køkkenet er naturligvis fra den lokale producent.

I køkken-alrummet finder vi også et par velkendte design-ikoner. Bordet bærer navnet Tulip og blev tegnet af Eero Saarinen i midten af 1950'erne. Det var i øvrigt fra denne, Verner Panton hentede sin inspiration til sit kendte cirkulære spisebord. Rundt om bordet står polstrede 7'er-stole - designet af Arne Jacobsen.

De mange designikoner i familiens hjem er et helt bevidst valg.

- Vi har filosofien, at vi vil hellere undvære end nøjes - og så må vi spare op, til vi har råd, fortæller Carsten Brandt. Parret fastslår, at når man så har sikret sig et designikon, har man gjort en investering langt ud i fremtiden.

- Tingene holder. Og det kan jo være dyrt at købe billigt, når det skal skiftes ud hele tiden, fastslår Dorte Brandt.

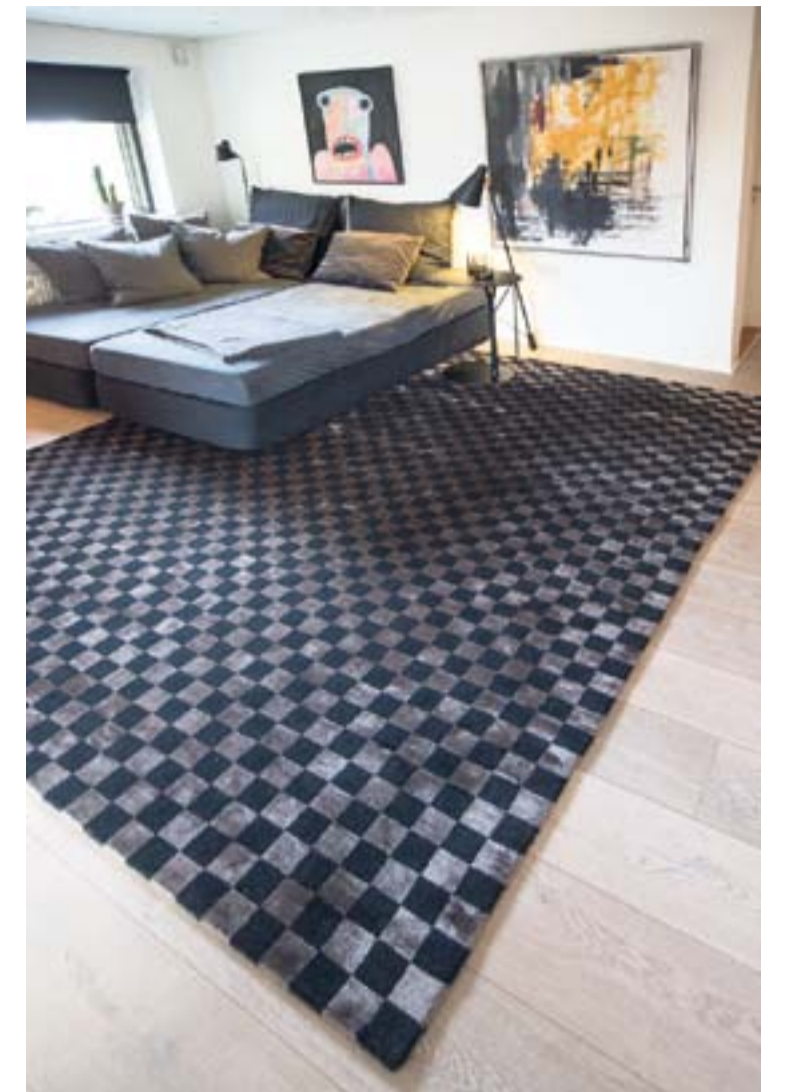
I spisestuen er det flotte Tulip-bord, som blev tegnet af Eero Saarinen, gerne omdrejningspunktet, når familien Brandt har gæster.

Huset store badeværelset er fra Multiform, og det bærer faktisk en historie med sig. - Jeg kunne se, det var et, jeg havde tegnet i 1995 - jeg kunne kende det. Det er lidt sjovt, at jeg nu har det, siger Dorte Brandt. Her kan man i øvrigt se en af de arkitektoniske detaljer, der får huset til at skille sig lidt ud fra naboerne. Øverst i rummet er indsat store glaspartier ud mod husets entré, og da der i entreen ligeledes er glaspartier øverst i husmuren, ja, så kan man faktisk stå på badeværelset og kigge ud mod himlen.

Poul Kjærholm tegnede disse stole, der blev navngivet PK22, tilbage i 1956. Da Dorte Brandt var 18 år, købte hun stolene, så det er et godt minde at have om tiden, hvor hun etablerede sig selv. Hun har da heller ingen planer om at sælge dem.

Opholdsrummet her ligger i husets børneafdeling, og her har man mulighed for at slænge sig med en god bog. Maleriet til højre har Dorte Brandt selv malet, mens det til venstre har hun malet sammen med sin søn.

Køkkenet er fra Multiform, og så skal man lige bemærke Cuba-barstolene. De er polstrede, så de matcher 7'er-stolene, som står omkring spisebordet.

Den lange grå skænk passer fantastisk ind i rummet - ikke mindst i samspillet med de mørke stole og den lyse sofa. Maleriet til højre for tv'et er malet af Dorte Brandt.